

Lakatos László CSEND

lassan maga alá gyűr a mennyország,
arcomba csillagok taposnak árkot,
foszladozó teherré válik nevem.

kezed keresem, tapogatva
toporgok egyhelyben,
néma lettem, szelíd vadállat.

...

táltosfán kapaszkodom,
kezembe titkot szorítok,
s titkossal a távolba veszek.

összegyűrt, néma ugatás lettem
az Öreg Isten tarisznyájában.
de lehet, még az sem.

kép | [flickr.com](https://www.flickr.com/photos/ligetmuhely/)